

Sygn. akt IV Ka 292/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2018 r.

sprawy K. D.

syna G. i M. z domu G.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 6 marca 2018 r. sygnatura akt II K 24/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 292/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 marca 2018 r., sygn.akt II K 24/18, Sąd Rejonowy w Świdnicy na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec K. D. o to, że w dniu 8 grudnia 2017 roku w S. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia płyt CD z muzyką (...)4 sztuki, (...)5 sztuk, (...) 4 sztuki powodując straty łącznie w wysokości 519,87 zł na szkodę (...) SA w S. tj. o czyn z art. 278§ 1 k.k., wyznaczając okres roku próby, a na podstawie art. 67 § 2 k.k. oddał K. D. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. w zw. z art. 67 § 3 k.k. Sąd Rejonowy w Świdnicy zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby poprzez składanie pisemnych sprawozdań co 6 (sześć) miesięcy.

Nadto zwolnił oskarżonego K. D. od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się prokurator, który zaskarżył wyrok na korzyść oskarżonego i na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. wyrokowi temu zrzucił:

obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 278§1 kk poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że kradzież płyt CD o łącznej wartości 519,87 zł wyczerpuje znamiona występkę z art. 278§1 kk, podczas gdy od 1 stycznia 2018 r., z uwagi na wartość zabranego mienia, która to wartość nie przekracza kwoty 525 zł, stanowiącej granicę pomiędzy przestępstwem, a wykroczeniem, czyn ten stał się wykroczeniem z art.119§1 k.w..

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez skazanie K. D. za wykroczenie z art. 119§1 kw i orzeczenie wobec niego kary grzywny.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Zarzut apelacji jest oczywiście słuszny i nawet sąd I instancji wskazał, że dostrzegł swój błąd, wynikający z nieuwzględnienia zmiany wysokości wynagrodzenia minimalnego w dacie orzekania, która stanowi istotny element ustalenia czy dany sprawca dopuścił się przestępstwa kradzieży (art. 278§1 k.k.), czy wykroczenia (art. 119§1 kw).

W tym przypadku rację ma apelująca, że wartość zabranego w celu przywłaszczenia przez K. D. mienia nie przekracza 525 zł, zatem winno być zakwalifikowane właśnie z art. 119§1 kw. Jednakże pominęła skarżąca tę okoliczność, że postępowania karne zostało warunkowo umorzone, zatem nawet biorąc pod uwagę kierunek zaskarżenia, uznanie sprawstwa i wymierzenie kary przez sąd II instancji nie jest możliwe. Sprzeciwia się temu brzmienia art. 454§1 k.p.k.

Z tego też względu sąd ad quem zobligowany był uchylić zaskarżony wyrok, a rzeczą sądu a quo będzie przeprowadzenie postępowania i właściwe zakwalifikowanie czynu K. D. z uwzględnieniem tego, że wyrok zaskarżony został na jego korzyść, co winien jest mieć na uwadze także sąd, tj. że pogorszenie jego sytuacji nie jest dopuszczalne.